

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 148/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť S. P., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 96/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2012 doručená sťažnosť S. P., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“, v citácii aj „odporca“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 96/2007.

Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že:

«(...) Sťažovateľ podal na OS Košice II(...) dňa 25. novembra 2006 žalobu na pána L. V., o zaplatenie dlhu vo výške 3470.- Sk s príslušenstvom. V žalobe navrhol, aby vydal platobný rozkaz(...).

Oporca vydal v zákonom stanovenej lehote dňa 22. 03. 2007 platobný rozkaz v znení návrhu sťažovateľa. (...)

Žalovaný podal dňa 11. 04. 2007 odpor proti platobnému rozkazu odporcu, v ktorom navrhol platobný rozkaz zrušiť. (...)

Právnomu zástupcovi sťažovateľa bola dňa 27. 04. 2007 doručená výzva odporcu na písomné vyjadrenie sa k odporu žalovaného. Sťažovateľ sa dňa 16. 06. 2007 vyjadril k odporu žalovaného, v ktorom žiadal vydať rozsudok v znení návrhu. (...)

Oporca dňa 23. 04. 2008, ! to je po viac ako jednom roku vydal uznesenie, v ktorom uložil sťažovateľovi, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia sa písomne vyjadril, či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a 0. s. p. (...)

K tejto výzve odporcu sa sťažovateľ vyjadril právnym rozborom zo dňa 23. 04. 2008 (...).

Žalovaný sa k uzneseniu odporcu cestou právnej zástupkyne vyjadril dňa 14. 05. 2008, že nesúhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. (...)

Na deň 24. 06. 2008, to je 1 rok a 7 mesiacov od podania návrhu bol odporcom stanovený prvý termín pojednávania. Na tomto pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného navrhla súdu, aby vykonal celý rad dôkazov, ktoré vôbec nesúvisia s predmetom konania a nie sú významné z hľadiska zistenia skutkového stavu veci a rozhodnutia súdu.

Súd odročil pojednávanie na deň 02. 09. 2008. (...)

Dňa 24. 06. 2008 bola sťažovateľovi písomne doručená od odporcu výzva, aby opätovne predložil do súdneho spisu prílohy, ktoré boli zaslané ako prílohy k žalobe.

Sťažovateľ nahliadnutím do spisu zistil, že zo spisu sp. zn. 19 C /96/2007 predmetné spisy - dôkazy zmizli.

Na výzvu odporcu sťažovateľ reagoval s počudovaním ako sa mohli zo súdneho spisu stratiť prílohy, ktoré boli riadne označené a osobne doručené so žalobou cestou podateľne

OS Košice II do súdneho spisu. Sťažovateľ vyhovel výzve odporcu a opakovane doručil do spisu stratené prílohy. (...)

Ďalšie pojednávanie dňa 12. 09. 2008 sa neuskutočnilo pre nahlásenú bombu v priestoroch súdu. Pojednávanie dňa 14. októbra 2008 bolo odročené na neurčito bez uvedenia dôvodov. Ďalšie pojednávanie 7. septembra 2010 sa neuskutočnilo z dôvodu mimoriadnej udalosti na súde. Odporca nariadil ďalšie pojednávanie na deň 16. 11. 2010. Na tomto pojednávaní odporca vydal uznesenie, ktorým konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného v právnej veci na OS Košice II pod sp. zn. 14C 24/2205. (...)

Od 14. 08. 2008 do 16. 11. 2010 to je za 2 roky a 4 mesiace odporca nevykonal žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu konania v primeranej lehote.

Prerušenie konania z dôvodu právoplatného ukončenia konania v právnej veci zn. 14C 24/2205 bolo nezákonné a svojím spôsobom absurdné, nakoľko sa jedná o úplne inú vec a rozhodnutie odporcu vo veci sp. zn. 19 C/96/2007 s ním nijako skutkovo, právne, ani procesne nesúvisí.

Pojednávanie dňa 16. 11. 2010 odporca viedol účelovo tak, aby nemusel vykonať procesné úkony v zmysle ustanovenia § 122 a nasl. O. s. p., to je odmietol vykonávať dokazovanie a viesť konanie tak, aby bolo ukončené v primeranej lehote. (...)

Proti uzneseniu odporcu o prerušení konania podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že na prerušenie konania nemal odporca žiadny zákonný dôvod.

Odvolanie sťažovateľa proti prerušeniu konania Krajský súd Košice uznal dôvodnú a uznesenie odporcu o prerušení konania zrušil uznesením sp. zn. 1 Co 20/2011 zo dňa 16. 03. 2011(...)

Tým, že odporca vydal uznesenie o prerušení konania v rozpore so zákonom, spôsobil ďalšie neopodstatnené prieťahy v tomto konaní. Od vydania uznesenia o prerušení konania dňa 16. 11. 2010 do doby vrátenia súdneho spisu z krajského súdu 12. apríla 2011 uplynulo takmer 5 mesiacov, čo sú ďalšie neopodstatnené prieťahy v konaní zo strany odporcu.

Po vrátení spisu sp. zn. 19C/96/2007 z Krajského súdu Košice dňa 12. 04. 2011 na OS Košice II odporca stanovil termín pojednávania na deň 14. 06. 2011. Odporca nepojednával z dôvodu, že sa ospravedlnil žalovaný.

Ďalší termín vytyčil na deň 06. 09. 2011. Odporca vec neprejednával a odročil pojednávanie na neurčito, za účelom nariadenia znaleckého dokazovania. (...)

Ďalšie pojednávanie odporca nariadil na 24. 05. 2012, na ktorom bol vypočutý súdny znalec Doc. K., ktorý vypracoval znalecký posudok v konaní sp. zn. 14C 24/2205. Po jeho vypočutí odročil pojednávanie na neurčito bez odôvodnenia.

Podľa sťažovateľa takýto postup odporcu je postupom, ktorý v konaní sp. zn. 19 C/96/2007 spôsobil neopodstatnené prieťahy, ktoré vznikajú tak, že súd síce koná, ale nekoná efektívne, hospodárne s cieľom ukončiť konanie v primeranej lehote. Konanie v súčasnej dobe prebieha. (...)

Sťažovateľ podal dňa 05. 12. 2010 sťažnosť na neopodstatnené prieťahy v konaní predsedovi Okresného súdu Košice II(...)

Sťažnosť na neopodstatnené prieťahy v konaní predseda OS Košice II uznal ako čiastočne opodstatnenú. (...)

Sťažovateľ podal dňa 05. 12. 2010 opakovanú sťažnosť na neopodstatnené prieťahy v konaní predsedovi Okresného súdu Košice II. V odpovedi na sťažnosť podpredsedníčka OS Košice II, JUDr. S. G. uviedla.

„Prípisom tunajšiemu súdu zo dňa 14. 12. 2010 vám bola daná odpoveď na vašu predchádzajúcu sťažnosť, na obsah ktorej v celom rozsahu poukazujem a to predovšetkým v časti nemožnosti štátnej správy súdu zasahovať do procesného postupu ani v uvedenom súdnom konaní. Od doručenia uvedenej sťažnosti súd vo veci koná.“

V odpovedi nie je uvedené, či od februára 2010 do dnes vznikajú v konaní neopodstatnené prieťahy alebo nie. (...)

Sťažovateľ podal dňa 05. 06. 2012 v poradí tretiu opakovanú sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi OS Košice II. (...)

Predseda OS Košice II, JUDr. A. P. v odpovedi na sťažnosť uviedol: „Po doručení nálezu Ústavného súdu SR dňa 22. 05. 2012 v konaní sp. zn. 19C 96/2007 bol vo veci určený termín pojednávania na deň 25. 05. 2012. Pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok sa riadne uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania. Dňa 04. 06. 2012 bolo vytyčené pojednávanie na deň 13. 09. 2012.

Súd teda v danej veci nie je nečinný, pričom opakovane poukazujem na skutočnosť uvádzanú už v predchádzajúcich odpovediach na podané sťažnosti o nemožnosti štátnej

správy súdu zasahovať do procesného postupu, spôsobu a rozsahu dokazovania v jednotlivých súdnych konaniach. “ (...)

Predseda súdu v odpovedi neuviedol, či považuje sťažnosť za opodstatnenú alebo nie a či konanie súdu je efektívne hospodárne. Skutočnosť, že súd v danej veci nie je nečinný neznamená, že vo veci koná hospodárne a efektívne, s cieľom ju ukončiť v primeranej lehote. Dôkazom toho, že koná neefektívne a nehospodárne je skutočnosť, že aj po vydaní Nálezu ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 41/2012-42 Ústavného súdu SR, konanie dňa 25. 05. 2012 bezdôvodne a bez odôvodnenia odročil na neurčito. (...)

Sťažovateľ okrem toho podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodol nálezom sp. zn. I. ÚS 41/2012-42 zo dňa 4. 03. 2012, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19C 96/2007 porušené bolo. (...)

Sťažovateľ považuje postup okresného súdu Košice II za postup, ktorý je v rozpore s čl. 48 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky, v ktorom je zakotvené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a je tiež v rozpore s čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., v ktorom je zakotvené právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Nakoľko vec nie je právoplatne skončená a do doby podania sťažnosti nebolo okresným súdom Košice II sp. zn. 19C 96/2007 meritórne rozhodnuté, je právomoc ústavného súdu na prejednanie sťažnosti daná.

Sťažovateľ využil možnosť nápravy podaním celkom 3 sťažností predsedovi Okresného súdu Košice II. Predseda OS Košice II na tieto sťažnosti odpovedal takto:

- Spr. 193/2011 zo dňa 14. 12. 2010: „Po prešetrení som zistil, že Vaša sťažnosť je dôvodná len čiastočne. K prietahom v konaní došlo v období od októbra 2008 do februára 2010 a za tieto sa ospravedlňujem.“

- Spr. zo dňa 11. 12. 2010: „Súd teda v danej veci nie je nečinný“...

- Spr. 99/2012 zo dňa 19. 06. 2012: „Súd teda v danej veci nie je nečinný“...

Odporca v konaní nie je nečinný, ale koná neefektívne, nehospodárne, na vytýčených pojednávaniach nevykonáva úkony, ktoré by viedli k zisteniu skutkového stavu veci, čím

sudca aj súd porušujú svoje povinnosti vyplývajúce im z ustanovení § 117 ods. 1) § 6 a § 100 ods. 1.) O. s. p.

Koná tak aj po vydaní Nálezu ústavného súdu sp. zn. I. US 41/2012-42 zo dňa 4. 03. 2012. Dôkazom je pojednávanie zo dňa 24. 05. 2012, ktoré sudca odročil na neurčito bez toho aby mal na to dôležité dôvody. Následne na to určil termín ďalšieho pojednávania na 13. 09. 2012. (...)

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy(...) a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...)

Porušenie základného práva sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a páva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote sťažovateľ odôvodňuje konaním súdu, ktorý za dobu štyri roky a dva mesiace nebol schopný vo veci meritórne rozhodnúť. Odporca neurobil za túto dobu žiadny úkon, ktorý by smeroval k zisteniu skutkového stavu veci, to je, či čiastka, ktorú sťažovateľ po žalovanom požaduje je správne alebo nie. Nenariadil ani znalecké dokazovanie za účelom posúdenia odborných otázok, ani sa za vyše 4 roky nevysporiadal s námietkami žalovaného ohľadom legitimácie sťažovateľa podať predmetnú žalobu. Odporca navyše nechce vo veci rozhodnúť podmieňujúc ďalšie konanie skončením konania vo veci sp. zn. 14C 24/2205, ktorého predmetom je vyúčtovanie za služby spojené s užívaním bytu žalovaného za rok 2004, čo s predmetom konania veci sp. zn. 19C 96/2007 nemá fakticky ani právne nič spoločného.

Doba 5 rokov od začatia konania bez vydania meritórneho rozhodnutia vo veci je podľa sťažovateľa neprimerane dlhá aj vzhľadom na to, že sa nejedná o vec zložitú z právneho ani faktického hľadiska. Vyúčtovanie za služby spojené s užívaním bytu je vecou, ktorá je v súdnej praxi riešená pomerne často, je jednoduchá a nie je dôvod, aby súd podmieňoval vydanie rozhodnutia vo veci samej ukončením iného konania, v inej veci, ktoré nemá nič spoločné s vecou, ktorá je predmetom tohto konania. (...)

Zložitosť veci prejednávaných všeobecnými súdmi je podmieňovaná konkrétnymi skutkovými okolnosťami, označovanými ako subjektívne hľadisko a právnou povahou veci - právnymi normami, v zmysle ktorých je nutné ustálený skutkový stav posúdiť (objektívne hľadisko). Zároveň zložitosť veci zbavuje súd zodpovednosti za prietahy len vtedy, ak jeho činnosť smeruje k prekonaniu faktickej alebo právnej zložitosti. To znamená, že súd sa vždy

musí efektívnymi úkonmi snažiť odstrániť zložitosť a nadväzne právoplatným rozhodnutím stav právnej neistoty.

Zložitosť nemožno predpokladať, niet teda takých konaní - druhov súdnych sporov, ktoré by automaticky boli považované za zložité. Medzi sudcami všeobecných súdov je pomerne zaužívané, do určitej miery schematické nazeranie na obťažnosť jednotlivých súdnych konaní. Viac z „tradície“ takéhoto prístupu, ako z racionálnych východísk následne vznikajú doslova mýty o zložitosti niektorých sporov. Neraz ich dôsledkom je viac či menej vedomé odsúvanie dotknutých káuz, t. j. spôsobovanie prieťahov v takýchto konaniach.

V tejto veci ide o prípad odsúvanie kauzy konajúcim sudcom, čo spôsobilo neopodstatnené prieťahy. (...)

V namietanom konaní ide o rozhodovanie o zaplatenie čiastky za služby spojené s užívaním a správou bytu žalovaného, konkrétne o náklady za spotrebu teplej a studenej úžitkovej vody za rok 2005. Táto vec nie právne zložitá, nakoľko odporca rozhoduje na základe odborného posudku, ktorý odmieta dať urobiť. Znalecký posudok nariadil až po 4 rokoch a 10 mesiacoch od podania návrhu, čo je podľa sťažovateľa úmyselné spôsobovanie prieťahov v konaní. (...)

Vec je fakticky nie je zložitá, nakoľko na zistenie spotreby médií sú stanovené postupy a odborná osoba - súdny znalec dokáže spotrebu médií aj finančnú čiastku za úhradu médií vypočítať.

Problémom je skutočnosť, že žalovaný neumožnil vstup do bytu oprávneným osobám sťažovateľa ako správcu bytového domu na P. č. 1 až 3 za účelom odpočtu meračov studenej a teplej úžitkovej vody za rok 2005. Z tohto dôvodu mu sťažovateľ vyúčtoval spotrebu náhradným spôsobom, s čím žalovaný nesúhlasí. Je povinnosťou odporcu v tejto veci rozhodnúť. Nakoľko ide o odborné otázky odporca je povinný do konania pribrať znalca, ktorý čiastku za spotrebovanú vodu určí. Situáciu si zapríčinil sám žalovaný, tým, že chronicky nevpúšťa do bytu odpočtárov. Odporca za 4 roky a 10 mesiacov nenariadil vo veci znalecké dokazovanie, čo ide na vrub odporcu. (...)

Predmet sporu je sťažovateľa dôležitý z pohľadu vedenia účtovníctva, ale aj z pohľadu, že žalovaný v konaní sp. zn. 19C 96/2007 demoralizuje už 5 rokov ostatných vlastníkov bytov, aby sa aj oni správali tak, že nevpustia do bytu odpočtárov a budú

požadovať, aby správca vyúčtoval takú spotrebu médií, akú napíšu na papieriku a pošlú správcovi. Niektorí sa správajú už tak, že zablokujú technickými prostriedkami vodomer a nahlásia buď nulový stav alebo stav blízky nulovej spotrebe, čo je zo spoločenského hľadiska veľmi škodlivým javom. Ak sťažovateľ sa nevie za 5 rokov dovolať zákona a žalovaný svoje praktiky šíri medzi ostatnými vlastníkami bytov, ktorí jeho príklad už nasledovali, sú neopodstatnené prietahy v tomto konaní o to závažnejšie. (...)

Preto sťažovateľ je toho názoru, že odporca aj vzhľadom na predmet sporu neopodstatnenými prietahmi sťažovateľovi len umocňuje stav právnej neistoty. (...)

Sťažovateľ sa správa súčinnosťne a ústretovo. Zúčastňuje sa súdnych pojednávanií, promptne reaguje na písomné výzvy odporcu, včas podáva procesné návrhy. Nezaťažuje odporcu nezmyselnými návrhmi, ktoré sa netýkajú veci, ako to robí žalovaný a odporca mu to toleruje. Preto na vrub sťažovateľa nemožno pripísať ani deň prietahov. (...)

V konaní odporcu sa vyskytli dva druhy prietahov.

Nečinnosť odporcu, keď mu v postupe v konaní nebránila žiadna zákonná prekážka.

Neefektívna činnosť odporcu (sudcu), ktorá nesmeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa.

Nečinnosť odporcu:

- Odporca nariadil prvé pojednávanie jeden a pol roka po podaní žaloby. K takémuto konaniu nemal žiadny právny ani faktický dôvod. Takýmto postupom odporcu vznikli neopodstatnené prietahy v konaní v trvaní vyše jedného roka.

- Strata písomných dokumentov - dôkazov zo súdneho spisu a ich opätovné vyžiadanie od sťažovateľa, spôsobili to, že súd sa viac ako jeden rok nemohol oboznámiť s ich obsahom, čo tiež prispelo k zbytočným prietahom.

- Odporca v konaní bez zákonného dôvodu v zmysle § 109 ods. 2) O. s. p. a bez zákonného odôvodnenia uznesenia konanie prerušil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., čím spôsobil ďalšie neopodstatnené prietahy v konaní v trvaní minimálne 7 mesiacov Uznesenie odporcu zrušil odvolací súd KS Košice Uznesením sp. zn. 1Co20/2010-165 dňa 16. 11. 2011.

Za vyše tri roky odporca stanovil len tri pojednávania a od 24. 06. 2008 do 09. 11. 2010 v podstate nekonal, to je nevykonával žiadne úkony, ktoré by viedli

k účelnému a hospodárnemu konaniu s cieľom ukončiť vec v primeranej lehote, čím spôsobil v konaní ďalšie neopodstatnené prieťahy. (...)

Neefektívna činnosť odporcu je v tom, že:

- Konajúci sudca tvrdošijne odmieta vo veci rozhodnúť až do právoplatného skončenia iného konania v inej veci sp. zn. 14C 24/2005, ktoré údajne môže mať význam pre rozhodnutie vo veci, čo ale nijako nezdôvodnil. Vyše tri roky čakal na ukončenie súdneho konania sp. zn. 14C 24/2005, čím sa vydal na cestu omylov. Cesta omylov odporcu mala za následok vznik neopodstatnených prieťahov a nevydaní meritórneho rozhodnutia vo veci za 5 rokov od podania návrhu na začatie konania.

- Sudca nedokázal určiť náležitý procesný postup, ani nezabezpečil dôkazy zákonom vymedzeným spôsobom - nenariadil za 4 roky a 9 mesiacov znalecké dokazovanie.

- V konaní odporca vykazoval významnú nesústredenosť a nekoordinovanosť pri realizácii procesných úkonov. (...)

V rokoch 2007, 2009, súd nevytýčil žiadne pojednávania. V roku 2010 ani na jednom z dvoch vytýčených pojednávaní sa vec neprekovala. V roku 2011 sa vec na 2 vytýčených pojednávaniach vôbec neprekovávala. V roku 2012 jedno pojednávanie, na ktorom bol vypočutý súdny znalec.

V rokoch 2007, 2009, 2010, 2011 sa vec na pojednávaniach vôbec neprerokovávala.

V takomto postupe odporcu vidí sťažovateľ neefektívnu, nehospodárnu činnosť, ktorá nevedie k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa v primeranej lehote. (...) odporca do doby nariadenia znaleckého dokazovania dňa 06. 09. 2011, to je 4 roky a 10 mesiacov od podania návrhu na začatie konania neurobil. (...)

Z uvedeného tak možno vyvodiť, že prieťahy v konaní sú trvajúcim protiprávnym stavom (až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci) a v každom okamihu ich existencie dochádza k rovnakému porušovaniu toho istého práva (t. j. práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy). Odporca v roku 2012 vytýčil jedno pojednávanie, na ktorom vypočul súdneho znalca a vec bez riadneho odôvodnenia odročil na neurčito.

Na základe vyššie uvedeného, odporca koná neefektívne a nehospodárne, aj po vydaní nálezu Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 41/2012-42 zo dňa 4. 03. 2012. Odporca ignoruje skutočnosť, že mu ústavný súd prikázal konať bez prieťahov v konaní, o čom svedčí dĺžka konania v trvaní 5 rokov a 8 mesiacov bez vydania meritórneho rozhodnutia. (...)

Sťažovateľ navrhuje výšku navrhnutého finančného zadosťučinenie v hodnote 2 000 eur. (...)

Konanie prebieha 5 rokov a 8 mesiacov bez vynesenia meritórneho rozhodnutia, čím je sťažovateľ držaný v právnej neistote po celú túto dobu. Právna neistota sťažovateľa v trvaní takmer 6 rokov, ktorá mala nepriaznivé dôsledky na činnosť sťažovateľa ako správcu bytového domu, ktorý háji celospoločenský záujem vlastníkov bytov sa spätne nedá odstrániť vydaním Nálezu Ústavného súdu.

Stav právnej neistoty na sťažovateľa pôsobí ako na štatutárneho zástupcu spoločenstva vlastníkov bytov, tak aj na samotné spoločenstvo.

Odporca sa aj po vydaní nálezu ústavného súdu správa rovnako ako do jeho vydania. Koná neefektívne, nehospodárne, nevykonáva dôkazy, ktoré by viedli k zisteniu skutkového stavu veci, nerobí úkony, nedokázal dosiaľ určiť náležitý procesný postup, ani nezabezpečiť dôkazy zákonom vymedzeným spôsobom, v konaní vykazuje významnú nesústredenosť a nekoordinovanosť pri realizácii procesných úkonov. (...)

Spoločenstvu vlastníkov bytov stavom právnej neistoty v trvaní 5 rokov a 8 mesiacov vznikajú problémy v účtovníctve, kde nemôže s konečnou platnosťou uzatvoriť uzavrieť rok 2005.

Spoločenstvu žalovaný spôsobuje škody tým, že iným vlastníkom bytov ukazuje ako sa môžu beztretno a bez postihu správať, ak chcú ušetriť na spotrebe teplej a studenej vody. Dáva im príklad aby nevpustili do bytov odpočtárov a nadiktovali nulový stav vodomerov alebo stav blízky nulovej spotrebe. Takto to urobili v bytovom dome dvaja ďalší vlastníci, čím spôsobujú spoločenstvu škody a súdne spory.

Ani nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 41/2012-42 nemá na správanie sa odporcu žiadny vplyv. Preto výška požadovaného finančného zadosťučinenia výške 2 000 € je primeraná a je jedinou možnou formou ako aspoň čiastočne odškodniť sťažovateľa a prinútiť odporcu konať bez prieťahov a rozhodnúť vec v primeranej lehote. (...)

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky predbežne prerokoval sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a vydal toto uznesenie:

Sťažnosť sťažovateľa S. P.(...)

- *na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakotveného v čl. 48 ods. 2 ústavy(...),*

- *na prekovanie veci v primeranej lehote zakotveného v článku č. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru(...) v znení protokolov čl. 3, 5 a 8, postupom okresného súdu Košice II sp. zn. 19C/96/2007 prijíma na ďalšie konanie.*

Po prerokovaní veci žiada aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

- *Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru(...) bolo postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 19C/96/2007 bolo porušené.*

- *Ústavný súd(...) prikazuje, aby Okresný súd Košice I konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 19C/96/2007 bez prietahov.*

- *Ústavný súd(...) priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 2 000 eur, ktoré je odporca zaplatiť sťažovateľovi do 60 dní od právoplatnosti nálezu.*

- *Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.»*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 96/2007. Zo samotnej sťažnosti sťažovateľa však vyplýva, že ústavný súd už svojím nálezom č. k. I. ÚS 41/2012-42 zo 4. marca 2012 vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v označenom konaní, preto (aj keď ústavný súd v konečnom dôsledku prihliada na celkovú dĺžku napadnutého konania), je v danom prípade predmetom posúdenia postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 96/2007 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 41/2012-42 zo 4. marca 2012.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Vychádzajúc zo sťažnosti, ako aj z obsahu súvisiacich príloh, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, ústavný súd konštatuje, že po jeho rozhodnutí č. k. I. ÚS 41/2012-42 zo 4. marca 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. máj 2012, na ktorom bol vypočutý znalec a pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely ďalšieho dokazovania. Dňa 4. júna 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 13. september 2012, ktoré bolo odročené na účely ustanovenia znalca. V novembri 2012 došlo k ustanoveniu znalca, u ktorého sa spis nachádza od 11. januára 2013 na vypracovanie znaleckého posudku.

Ústavný súd predovšetkým poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 96/2007 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 41/2012-42 zo 4. marca 2012 sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné

kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Obdobie od 22. mája 2012 (keď bol nález č. k. I. ÚS 41/2012-42 doručený okresnému súdu) do podania predmetnej ústavnej sťažnosti 27. júla 2012 (dva mesiace) zjavne nemožno považovať za porušenie práva sťažovateľa garantovaného v citovanom článku ústavy a dohovoru.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd považoval už za bezpredmetné vyzvať sťažovateľa na plnenie náležitostí sťažnosti (sťažovateľ nepredložil splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom) a rozhodovať o ďalších nárokoch uplatnených v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2013